

POSTANOWIENIE

Warszawa, dnia 10 lipca 2024 roku

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Katarzyna Prowadzisz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 lipca 2024 roku wniosku z dnia 8 lipca 2024 roku o uchylenie zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Krajową Izbę Odwoławczą wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze, wniesionego przez Zamawiającego *Akademia Wojsk Lądowych imienia generała Tadeusza Kościuszki we Wrocławiu*

w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego pod nazwą *„Przebudowa i docieplenie budynku koszarowego nr 10 wraz z modernizacją infrastruktury technicznej i zagospodarowaniem terenu na terenie Akademii Wojsk Lądowych we Wrocławiu”*

postanowiła:

odmawia uchylenia zakazu zawarcia umowy w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego pod nazwą „Przebudowa i docieplenie budynku koszarowego nr 10 wraz z modernizacją infrastruktury technicznej i zagospodarowaniem terenu na terenie Akademii Wojsk Lądowych we Wrocławiu”.

Uzasadnienie

Zamawiający – *Akademia Wojsk Lądowych imienia generała Tadeusza Kościuszki we Wrocławiu* prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pod nazwą *„Przebudowa i docieplenie budynku koszarowego nr 10 wraz z modernizacją infrastruktury technicznej i zagospodarowaniem terenu na terenie Akademii Wojsk Lądowych we Wrocławiu”*

W dniu 8 lipca 2024 roku (prezentata na piśmie) pismem skierowanym do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej Zamawiający, na podstawie art. 578 ust. 1 ustawy Pzp, w związku z wniesieniem przez wykonawcę CZĘSTOBUD Sp. z o.o., Al. Bohaterów Monte Cassino 40, 42-200 Częstochowa odwołania w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, złożył wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy w postępowaniu pod nazwą „*Przebudowa i docieplenie budynku koszarowego nr 10 wraz z modernizacją infrastruktury technicznej i zagospodarowaniem terenu na terenie Akademii Wojsk Lądowych we Wrocławiu*”.

Zamawiający następująco uzasadnia wniosek:

Brak podpisanej umowy powoduje negatywne skutki dla interesu publicznego gdyż przedmiotowa inwestycja finansowana jest ze środków budżetu państwa z dotacji celowej przyznanej Akademii Wojsk Lądowych w ramach istniejącego dokumentu zatwierdzonego przez Ministra Obrony Narodowej „Plan Inwestycji Budowlanych Sił Zbrojnych RP w latach 2021-2035”. Na zadanie ujęte w planie pod nr 91531 i nazwą „Przebudowa i docieplenie budynku koszarowego nr 10 wraz z modernizacją infrastruktury technicznej i zagospodarowaniem terenu na terenie Akademii Wojsk Lądowych we Wrocławiu” istnieje pełne pokrycie finansowe. Według korekty nr K.4/2024/PIB z dnia 26.06.2024 r. finansowanie z dotacji celowej w 2024 r. do kwoty 7,65 mln zł, a w 2025 r. do kwoty 7,95 mln zł. Oferta uznana przez AWL jako najkorzystniejsza opiewa na kwotę 14 976 222,73 zł brutto.

Ze względu na kolejne już odwołanie do Krajowej Izby Odwoławczej (wcześniejsze odwołania sygnatura akt: KIO 3037/2023 i KIO 215/24 - orzeczenia zrealizowane przez inwestora), obecnie toczące się postępowanie KIO 2262/24) oraz skargę złożoną do Sądu Okręgowego w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy i Zamówień Publicznych (wyrok korzystny dla AWL, Sygn. akt XXIII Zs 46/24) inwestycja nie rozpoczęła się w roku 2023 i nie ma możliwości zakończenia jej w założonym czasie tj. w roku 2024 (pierwotnie zakładano maksymalnie 20 miesięcy od podpisania umowy, wg złożonych ofert inwestycja miała być ukończona w 16 miesięcy).

Każdy miesiąc zwłoki generował będzie kolejne ogromne koszty i konieczność wydatkowania środków publicznych związanych z zakwaterowaniem żołnierzy - słuchaczy w obiektach zewnętrznych. Inwestycja jest jedną z kluczowych dla rozwoju Akademii Wojsk Lądowych w kontekście zwiększenia ilości żołnierzy — słuchaczy (podchorążych kandydatów na zawodowych oficerów). Jest to spowodowane wzrostem liczby stanów osobowych całych Sił Zbrojnych związanych z ogólnie znanymi zagrożeniami. Budynek ma służyć do zakwaterowania ok 250 żołnierzy - słuchaczy. Ze względu na braki w infrastrukturze koszarowej Akademia musi zamawiać zakwaterowanie na rynku zewnętrznym. Koszt zakwaterowania 250 osób to ok 500.000 zł miesięcznie, które Uczelnia ponosi ze środków własnych przyznawanych w ramach subwencji i dotacji. W sposób jednoznaczny obniża

to potencjał finansowy, który mógł by być wykorzystany na rozwój, rozumiany jako kształcenie, szkolenie i dydaktykę, którego „produktem” jest oficer — dowódca — gotowy do działania w obronie i interesie Rzeczypospolitej. Nie zawarcie umowy jednoznacznie powoduje już negatywne skutki dla interesu publicznego. Należy podkreślić, że mimo iż AWL jest publiczną uczelnią wyższą to przede wszystkim jest częścią Sił Zbrojnych RP i całego systemu obronnego, który w tym czasie jest szczególnie narażony na oddziaływania zewnętrzne mające na celu zakłócenie jego rozbudowy i rozwoju a takim niewątpliwie jest zwiększenie możliwości kształcenia przyszłych oficerów — dowódców (główny kierunek studiów w Uczelni). Nie przesądzając w żadnej mierze o tym, że kolejne odwołania i działania strony trzeciej uniemożliwiające uruchomienie inwestycji mocno wpisującej się w bezpieczeństwo państwa, są celowym działaniem, jako Rektor Akademii Wojsk Lądowych zwracam się z ogromną prośbą do Pana Prezesa o uwzględnienie przedłożonych argumentów i umożliwienie rozpoczęcia naszych działań poprzez podpisanie umowy na realizację z wyłoniętym już wykonawcą Mosty Łódź Spółka Akcyjna ul. Bratysławska 52, 94-112 Łódź. Ze swojej strony pragnę podkreślić, że żołnierze i pracownicy Akademii dokładają wszelkich starań aby wszystkie działania związane z ustawą PZP były prowadzone z respektowaniem jej zasad, w sposób przejrzysty i zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji, równe traktowanie wykonawców oraz otwartego dostępu do ogłaszanych postępowań na wybór wykonawców robót budowlanych, dostaw i usług. Naszym głównym i jedynym celem nadrzędnym jest budowanie potencjału obronnego Ojczyzny, w który wpisują się wszystkie nasze działania.

Izba wskazuje, że stosownie do treści art. 578 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (tj. Dz.U. z 2023 r. poz. 1605 ze zm., dalej: „ustawy Pzp”), Krajowa Izba Odwoławcza może uchylić zakaz zawarcia umowy, jeżeli:

1) niezawarcie umowy mogłoby spowodować negatywne skutki dla interesu publicznego, przewyższające korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia;

2) zamawiający uprawdopodobnił, że odwołanie wnoszone jest wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy.

Możliwość uchylenia zakazu zawarcia umowy przed wydaniem przez Izbę orzeczenia kończącego postępowanie odwoławcze jest zatem – tak samo jak miało to miejsce, gdy

obowiązywała ustawa Prawo zamówień publicznych z 29 stycznia 2004 roku – wyjątkiem od zasady wynikającej z art. 577 ustawy Pzp - *W przypadku wniesienia odwołania zamawiający nie może zawrzeć umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze* – który to wyjątek nie może być wykładany rozszerzająco.

Izba w tym miejscu zaznacza, że zgodnie z art. 578 ust. 2 ustawy Pzp Zamawiający obowiązany jest do wykazania spełnienia co najmniej jednej z przesłanek z ww. artykułu tj. wskazanej w punkcie 1 lub 2. Podkreślenia wymaga również, że w treści swojego wniosku Zamawiający poprzestając na odwołaniu się do przepisu art. 578 ust. 1 ustawy Pzp traktującym o tym, że prawem Zamawiającego jest złożenie do Izby wniosku o uchylenie zakazu zawarcia umowy nie odnosi się w swojej argumentacji do przesłanek określonych w art. 578 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy Pzp.

W rozpoznawanej sprawie, wniosku o uchylenie zakazu zawarcia umowy, Zamawiający nie wykazał zaistnienia którejkolwiek z przesłanek określonych w art. 578 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy Pzp.

Wynikający z przepisów prawa zakaz zawarcia przez Zamawiającego umowy do czasu ogłoszenia przez Krajową Izbę Odwoławczą wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze wynika z faktu wniesienia odwołania w dniu 28 czerwca 2024 roku przez *wykonawcę Częstobud spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Częstochowie*

Izba stwierdziła, że dla wypełnienia przesłanki z art. 578 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp konieczne jest wykazanie przez Zamawiającego, że nie zawarcie umowy przed ogłoszeniem przez Izbę wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie mogłoby godzić w interes publiczny, w stopniu przewyższającym korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez Zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia.

Wymaga wskazania, że pojęcie „interesu publicznego” w polskim prawodawstwie nie zostało zdefiniowane (brak definicji legalnej), jednakże jego znaczenia można i należy poszukiwać w orzecznictwie, np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 2016 roku, sygn. akt

V CSK 588/17, wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 2 lutego 2017 roku sygn. akt II FSK 4126/14, wyrok z dnia 17 lipca 2009 r., II FSK 2137/08 oraz Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23 września 2005 r., IV SA/Wa 671/05 i wyrok z dnia 2 czerwca 2008 r., II SA/Wa 2125/07.

Wymaga również podkreślenia, że omawiana przesłanka warunkująca uchylenie zakazu zawarcia umowy pozostała niezmienna w stosunku do obowiązujących, a uchylonych przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych z 29 stycznia 2004 roku, co oznacza, że w tym zakresie pozostaje aktualne orzecznictwo wydane pod rządami ówczesnie obowiązujących przepisów.

W zakresie „interesu publicznego”, w odniesieniu do jego ujęcia, szeroko uzasadniając, odnosił się również na przestrzeni lat wielokrotnie Trybunał Konstytucyjny, tak np.: Wyrok TK z dnia 8 kwietnia 1998 r., sygn. K 10/97; Wyrok TK z dnia 8 kwietnia 1998 r., sygn. K 10/97; Wyrok TK z dnia 9 czerwca 1998 r., sygn. K 28/97; Wyrok TK z dnia 12 stycznia 1999 r., sygn. P. 2/98; Wyrok TK z dnia 25 lutego 1999 r., K 23/98; Wyrok TK z dnia 26 kwietnia 1999 r., sygn. K 33/98; Wyrok TK z dnia 11 maja 1999 r., sygn. K 13/98; Wyrok TK z dnia 14 czerwca 1999 r., sygn. K 11/09; Wyrok TK z dnia 11 kwietnia 2000 r., sygn. K 15/98; Wyrok TK z dnia 29 czerwca 2001 r., sygn. K 23/00; Wyrok TK z dnia 29 stycznia 2002 r., sygn. K 19/01; Wyrok TK z dnia 22 września 2002, sygn. K 19/01; Wyrok TK z dnia 25 listopada 2003 r., sygn. K 37/02; Wyrok TK z dnia 17 grudnia 2003 r., sygn. SK 15/02; Wyrok TK z dnia 17 grudnia 2003 r., sygn. SK 15/03; Wyrok TK z dnia 21 kwietnia 2004 r., sygn. K 33/03; Wyrok TK z dnia 22 września 2005 r., sygn. Kp 1/05; Wyrok TK z dnia 11 kwietnia 2006 r., sygn. SK 57/04; Wyrok TK z dnia 25 lipca 2006 r., sygn. P 24/05; Wyrok TK z dnia 6 grudnia 2006 r., sygn. SK 5/05; Wyrok TK z dnia 26 marca 2007 r., sygn. K 29/06; Wyrok TK z dnia 20 lutego 2008 r., sygn. K 39/07; Wyrok TK z dnia 8 lipca 2008 r., sygn. K 45/07.

Klauzula generalna interesu publicznego w kontekście ustawy Prawo zamówień publicznych oraz regulacji odnoszącej się do wniosku o uchylenie zakazu zawarcia umowy stanowi możliwość odwołania się przez Zamawiającego stosującego prawo do wartości, które są wspólne i istotne dla danej społeczności. Dokonując oceny wykazania spełnienia przesłanki interesu publicznego w złożonym wniosku o uchylenie zakazu zawarcia umowy Izba dokonuje oceny argumentacji przedstawionej przez Zamawiającego. Wskazać należy na dwie płaszczyzny, których wartości stanowią kluczowy element oceny – pierwszą płaszczyzną jest zasada jaka obowiązuje w ramach prowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, tj. niemożliwość zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze; drugą płaszczyzną stanowi

wyjątek od zasady, tj. podniesienie okoliczności, które w wyniku nie zawarcia umowy spowodowałyby negatywne skutki dla interesu publicznego, przewyższające korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez Zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

W efekcie, klauzula „interesu publicznego” w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, w przypadku złożenia wniosku o uchylenie zakazu zawarcia umowy, stanowi przesłankę umożliwiającą ochronę określonych przepisami wartości. Wymaga również zaznaczenia, że treść pojęcia „interesu publicznego” w każdym przypadku będzie zależna od kontekstu w jakim jest powoływana, okoliczności i sytuacji, w której Zamawiający się na nią powołuje. W orzecnictwie wypełnia się pojęcie „interesu publicznego” przez zdefiniowanie go jako korzyści uzyskiwane w wyniku realizacji przedsięwzięć służących ogółowi w zakresie zadań ciążących na administracji rządowej oraz samorządowej, realizowanych w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych, związanych np. z ochroną zdrowia, oświaty, kultury, porządku publicznego (uchwała Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 marca 1997 r. sygn. akt W 8 /96).

Izba zaznacza, że brak zdefiniowania pojęcia „interesu publicznego” stwarza koniecznym w każdym przypadku, w którym pojęcie to ma znaczenie dla wykładni i oceny spełnienia przesłanek określonej w przepisie normy prawnej odniesienie do miejsca, czasu jak również okoliczności w jakich należy je stosować, co pozwoli na dokonanie oceny czy wartości odnoszące się do ogółu przewyższają korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów w odniesieniu, do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez Zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia.

W ocenie Izby, mając na uwadze powyższe stanowisko, Zamawiający nie wykazał spełnienia przesłanek określonych w art. 578 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp, których to wykazanie jest niezbędne, aby Izba mogła uchylić zakaz zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze.

Zamawiający nie wykazał w ocenie Izby konieczności zawarcia umowy i realizacji zamówienia objętego przedmiotowym postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego pod nazwą *„Przebudowa i docieplenie budynku koszarowego nr 10 wraz z modernizacją infrastruktury technicznej i zagospodarowaniem terenu na terenie Akademii Wojsk Lądowych we Wrocławiu”*.

Izba dostrzega, że Zamawiający swoje stanowisko co do skutków negatywnych dla interesu publicznego wynikających z nie zawarcia umowy opiera po pierwsze na tym, że przedmiotowa inwestycja finansowana jest ze środków budżetu państwa z dotacji celowej. Stanowisko to w ocenie Izby w żaden sposób nie odnosi się do wpływu na interes publiczny. Brak jest w uzasadnieniu Zamawiającego odwołania się do wartości, które są wspólne i istotne dla społeczności, czy to określonej społeczności czy globalnie społeczności całego Państwa, wszystkich obywateli w przyzmacie podnoszonych środków publicznych.

Izba podkreśla, że w dalszej części wniosku Zamawiający odnosi się do ponoszonych kosztów związanych z zakwaterowaniem żołnierzy. Jednakże ponowienie nie wyjaśnia w jaki sposób miałyby to spowodować negatywne skutki dla interesu publicznego. Z powyższego natomiast wynika, że Zamawiający posiada rozwiązanie, funkcjonujące już od jakiegoś czasu, które powala mu na kwaterowanie żołnierzy, a tym samym ich nieprzerwane kształcenie i w konsekwencji poszerzanie korpusu zawodowych oficerów. To natomiast spójne jest ze wzrostem stanów osobowych całych Sił Zbrojnych związanych z „ogólnie znanymi zagrożeniami”. Z powyższego w sposób jednoznaczny wynika, że w żaden sposób nie jest zagrożone poszerzanie korpusu żołnierzy oficerów zawodowych, a tym samym a contrario nadal gwarantowana jest wskazana liczba żołnierzy kształconych na oficerów zawodowych, co oznacza, że realizowane są wszelkie założenia rozwoju kadry zawodowej. Podkreślenia wymaga, że Zamawiający nie wskazał na żadne faktyczne zagrożenia w realizacji tych zadań. Odwołanie się przez Zamawiającego do: *Koszt zakwaterowania 250 osób to ok 500.000 zł miesięcznie, które Uczelnia ponosi ze środków własnych przyznawanych w ramach subwencji i dotacji. W sposób jednoznaczny obniża to potencjał finansowy, który mógł by być wykorzystany na rozwój, rozumiany jako kształcenie, szkolenie i dydaktykę, którego „produktem” jest oficer — dowódca — gotowy do działania w obronie i interesie Rzeczypospolitej. Nie zawarcie umowy jednoznacznie powoduje już negatywne skutki dla interesu publicznego.* - nie zostało powyższe w żaden sposób wykazane przez Zamawiającego, nie zostało wykazane w szczególności, że faktycznie ponoszone koszty na zakwaterowanie powodują, że Zamawiający nie dysponuje środkami lub nie dysponuje środkami w odpowiedniej wysokości na kształcenie, szkolenia i dydaktykę żołnierzy, a co mogłoby mieć wpływ na zwiększenie liczebności korpusu oficerów zawodowych. Zamawiający w tym zakresie nie przedstawił żadnej argumentacji faktycznej oraz nie przedstawił dowodów. Brak jakiegokolwiek uzasadnienia przejawiającego się w wykazaniu faktycznego zmniejszenia ilości słuchaczy, czy też zmniejszenia ilości i rodzaju, jakości zajęć, w których żołnierze uczestniczą w ramach zajęć oraz powiązania faktycznego z ponoszeniem kosztów na zakwaterowanie uniemożliwia jakiekolwiek odniesienie się w przyzmacie negatywnych skutków dla interesu publicznego. Mając na uwadze okoliczności i sytuację,

które związane są – jak to nazywa Zamawiający – z „ogólnie znanymi zagrożeniami”, mając na uwadze racjonalność działań osób decyzyjnych i odpowiedzialnych za struktury kadrowe w wojsku nie sposób uznać, że koszty zakwaterowania żołnierzy mają realny wpływ na ich szeroko rozumiane kształcenie, a w konsekwencji poszerzenie korpusu oficerów zawodowych, co jak podkreślił Zamawiający stanowi główny kierunek studiów. Dlatego też najprawdopodobniej Zamawiający nie przedstawiał w tym zakresie argumentacji opartej na faktycznych rozliczeniach oraz nie przedstawiał dowodów na te okoliczności.

W ocenie Izby Zamawiający nie uzasadnił i nie wykazał, że utrzymanie zakazu zawarcia umowy spowoduje negatywne skutki dla interesu publicznego, przewyższające korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez Zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, bowiem w żadnej mierze nie przedstawił faktycznej argumentacji oraz dowodów uzasadniających takie okoliczności.

Izba stwierdziła, że zgodnie z art. 578 ust. 2 pkt 2 ustawy Pzp Krajowa Izba Odwoławcza może uchylić zakaz zawarcia umowy, jeżeli: zamawiający uprawdopodobnił, że odwołanie wnoszone jest wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy.

W tej sprawie Izba uznała wniosek Zamawiającego o uchylenie zakazu zawarcia umowy oparty na przesłance z art. 578 ust. 2 pkt 2 ustawy za niezasadny. Zamawiający poza tym, że nie odniósł się w złożonym wniosku do faktycznej przesłanki na jakiej wniosek opiera – lecz jedynie powołał się ogólnie na treść art. 578 ust. 1 ustawy – to nie przedstawił w zasadzie żadnego uzasadnienia faktycznego mającego uprawdopodobnić to, że odwołanie z dnia 28 czerwca 2024 roku zostało wniesione wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy.

W tym miejscu zasadnym jest odniesienie się do problematyki uprawdopodobnienia przez Zamawiającego zmaterializowania się ww. przesłanki. W tym celu, za wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie w sprawie o sygn. akt VIII Gz 133/15 w odniesieniu do treści art. 243 Kodeksu Postępowania Cywilnego, sąd ten wskazał co stanowi istotę uprawdopodobnienia: "Uprawdopodobnienie oznacza uzasadnienie zgłoszonych twierdzeń {...}, dające przekonanie o ich prawdopodobieństwie, będące wynikiem postępowania zmierzającego do poznania rzeczywistości, ale bez zachowania szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym". Sąd wyjaśnił, że "Różnica między uprawdopodobnieniem i udowodnieniem sprawdza się do tego, że przy uprawdopodobnieniu zachowanie

szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym nie jest konieczne. Uprawdopodobnienie zaś pojmowane jako środek zastępczy dowodu w ścisłym znaczeniu nie daje pewności, a wyłącznie prawdopodobieństwo twierdzenia o jakims fakcie. Jest to środek zwolniony od formalizmu zwykłego postępowania dowodowego, jednakże od swobodnej oceny sądu zależy uznanie, czy dokonane na podstawie uprawdopodobnienia ustalenia są na tyle wiarygodne, by na tej podstawie można było uznać za uprawdopodobnione fakty, na które strona się powołuje".

We wniosku Zamawiającego brak jest jakiejkolwiek argumentacji uprawdopodobniającej, że odwołanie z dnia 28 czerwca 2024 roku zostało wniesione wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy. Nie stanowi takiego uprawdopodobnienia stanowisko Zamawiającego o dołożeniu należytych starań przez pracowników oraz żołnierzy w prowadzeniu postępowań o udzielenie zamówienia publicznego. Tym samym wniosek Zamawiającego Izba uznała za niezasadny.

Mając na uwadze powyższe, Izba uznała, że Zamawiający nie wykazał spełnienia przesłanek określonych w art. 578 ust. 2 pkt 1 lub art. 578 ust. 2 pkt 2 ustawy Pzp, których to wykazanie jest niezbędne, aby Izba mogła uchylić zakaz zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze.

Wobec powyższego, orzeczono jak w sentencji.

Stosownie do art. 578 ust. 4 zd. 2 ustawy na postanowienie Izby nie przysługuje skarga.

Przewodniczący: